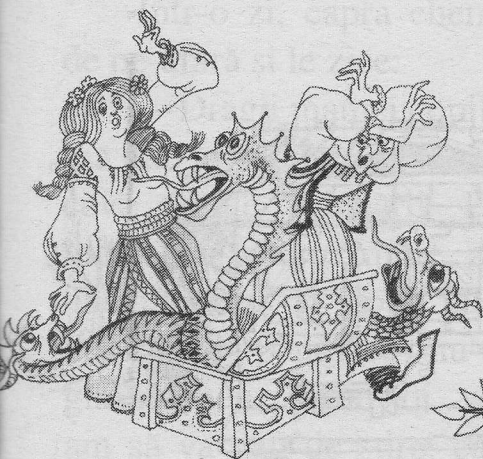
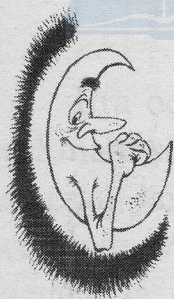
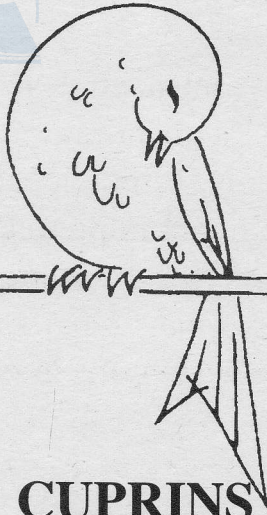

LIBRIS

CĂRTICICA MEA
CU POVEȘTI
CELEBRE
ROMÂNEȘTI

Editura REGIS

CUPRINS

CAPRA CU TREI IEZI	5
PUNGUȚA CU DOI BANI.....	21
URSUL PĂCĂLIT DE VULPE	32
PRÂSLEA CEL VOINIC	40
ȘI MERELE DE AUR	40
FATA BABEI ȘI FATA MOȘNEAGULUI.....	66
SAREA ÎN BUCATE	80

ȘEREA CU TRĂI
CĂRȚICIA
CU POVEȘTI
CELEBRE
ROMÂNEȘTI

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

CAPRA CU TREI IEZI

Era odată o capră, care avea trei iezi. Iedul cel mare și cel mijlociu dau prin băț de obraznici ce erau, iară cel mic era harnic și cuminte. Vorba ceea: „Sunt cinci degete la o mână și nu samănă toate unul cu altul“.

Într-o zi, capra chemă iezii de pe-afară și le zice:

—Dragii mamei copilași! Eu mă duc în pădure, ca să mai aduc ceva de-ale mâncării. Dar voi încuieți ușa după mine, ascultați unul de altul și să nu cumva să deschideți până ce nu-ți auzi glasul meu. Când oi veni eu, am să vă dau de știre, ca să mă cunoașteți, ș-am să vă spun așa:

Trei iezi cucuieti,

Mamei ușa descuieti,

Că mama v-a aduce vouă:

Frunze-n buze,

Lapte-n țâțe,

Drob de sare

În spinare,

Mălăieș

În călcăieș,

Smoc de flori

Pe subsuori.

Auzit-ați ce-am spus eu?

—Da, mămucă, ziseră iezii.

—Pot să am nădejde în voi?

—Să n-ai nici o grijă, mămucă, apucară cu gura înainte cei mai mari. Noi suntem o dată băieți și ce-am vorbit o dată, vorbit rămâne...

—Dacă-i așa, apoi veniți să vă sărute mama! Dumnezeu să vă apere de cele răle și mai rămâneți cu bine!

—Mergi sănătoasă, mămucă – zise cel mic, cu lacrimi în ochi – și Dumnezeu să-ți ajute, ca să te întorni cu bine, și să ne-aduci de mâncare.

Apoi capra iese și se duce în treaba ei. Iar iezii închid ușa după dânsa și trag zăvorul. Dar vorba veche: „Păreții au urechi și fereștile ochi“. Un dușman de lup – ș-apoi știți care? – chiar cumătrul caprei, care de mult pândea vreme cu prilej ca să pape iezii, trăgea cu urechea la păretele din dosul casei, când vorbea capra cu dânsii.

„Bun! zise el în gândul său. Ia acu mi-i timpul... De i-ar împinge păcatul să-mi deschidă ușa, halal să-mi fie! Știu că i-aș cârnosi și i-aș jumuli!“ Cum zice, și vine la ușă; și cum vine, și

începe:

*Trei iezi cucuieti,
Mamei ușa descuieti,
Că mama v-a aduce vouă:
Frunze-n buze,
Lapte-n țâțe,
Drob de sare
În spinare,
Mălăieș
În călcăieș,
Smoc de flori
Pe subsuori.*

—Hai! Deschideți cu fuga, dragii mamei! Cu fuga!

—Ia! Băieți, zice cel mai mare, săriți și deschideți ușa că vine mama cu de mâncare.

—Sărăcuțul de mine!
zise cel mic. Să
nu cumva
să faceți

pozna să deschideți, că-i vai de noi! Asta nu-i mămuca. Eu o cunosc de pe glas: glasul ei nu-i așa de gros și răgușit ci-i mai subțire și mai frumos!

Lupul auzind aceste, se duse la un fierar și puse să-i ascută limba și dinții, pentru a-și subția glasul, ș-apoi, întorcându-se, începu iar:

*Trei iezi cucuieți,
Mamei ușa descuieți...*

—Ei, vedeți – zise iarăși cel mare – dacă mă potrivesc eu vouă! „Nu-i mămuca, nu-i mămuca...” D-apoi cine-i, dacă nu-i ea? Că doar și eu am urechi. Mă duc să-i deschid.

—Bădică! Bădică! zise iarăși cel mic, ascultați-mă și pe mine! Poate mai de apoi a veni cineva și a zice:

*Deschideți ușa,
Că vine mătușa!*

